

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 15**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Bad Larvik. 7. 8. 1902.

Kära älskade!

Min kära lös, du behöfver inte
vara avolig alls. Här är ett sådant
luftsträck och sådant dålig
mät (förgiftat Kaffe och skämt
kött) och därtill ett alogt instäng-
lip, som det ju ofta blir på Kur-
orter, och det det där passar inte
min stackars väns nerver. En
vecka hade vi det riktigt
svårt, hon blef ordt öfver de
otroligaste ting och pinade
sig själf, och öfver mig svar.

ligen. Han är dock nu rätt
igen, vi hafva bestämmt oss för
att bara vara här en månad, det-
ta mest för min skull, ty det går
dåligt att skrifva här, och nu
ser allt mycket fröligt ut. Jag
har nog varit tråkig här länge
och, ty jag har aldrig triftskär.

Vi två stöta för resten jämt
ihop och äro litte goda vännar
för det, det har aldrig varit en
frölig samvaro, någon gång, så
det behöfver du ej fästa dig vid,
fäst naturligtvis går jag allt jag
kon för att röja minn stötestenar,
och då jag säg, att dessa bref

Den
vi ska nog komma igång med.
det lilla litet följt på alla punkter, men
höllo på att bli farlig, fick jag
lof att säga det. Du behöfver
absolut ej skrifva till henne och
du får helt enkelt ej göra det. Vi
göra henne ingen orätt, ty jag
tycker att henne som förr och
kärlek vill hon ej ha, bara glad att
slippa.

Jag längtar förfärligt efter
dina bref, och blev glad, då
ditt namn stod i Gerdas bref igår.
Han skref, att hon var bjuden
ut till dig. Du är mycket söt!

Härannatt en brönsde jag,
och så om dig. Det var det dock
inte mycket glöjs med, ty du hade

Ulag in Fornids; mitti kin you vat
Lest migin gaus i minin veife. oron da
du har da lara for maling i Ruvide en
med Ruvide det kappin are i dag. 41? ko

hvit hår och var mycket mager
och blek, du var visst förvandlad
till en af slaverna här vid badet.
Da jag undrade hvarför du såg
sådan ett svarade någon, att det
kom sig af att du ej fick skriva
bref till mig. Jag fick nog lust att
i skriva och fråga. Men tyrra kunde
du dock, ty jag vaknade med mycket
Kärlek i hjärtat. — Min älskade vän,
jag är verkligen helt din och
jag är så lycklig öfver att känna
Kärlek sprida inne i blodet. Men
jag kan alls ej förstå, att du ej
är riktigt lugn och lycklig, inte
tycker jag illa om något, som du gör
eller skriver. Du får lof att ha
Tillit till mig. Och du måste alltid vara
lycklig. — Din Selma —